

cultuurcentrum
strombeek
grimbergen

donderdag 14 maart 2019
Sacristie Abdijkerk Grimbergen

Philippe Thuriot & Tony Nys Crossing

i.s.m. WAG
inleiding door Klaas Coulembier

Gelieve uw gsm uit te schakelen

Einde concert voorzien om 21u45 (geen pauze)

PROGRAMMA

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Viola da gamba Sonate nr.1 in G-dur BWV 1027

- Adagio
- Allegro ma non tanto
- Andante
- Allegro moderato

Igor Stravinsky (1882-1971)

Tango

Sofia Goebajdoelina (1931)

In Croce

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Viola da gamba Sonate nr.3 in g-moll BWV 1029

- Vivace
- Adagio
- Allegro

Astor Piazzolla (1921-1992)

Le Grand Tango

Met:

Tony Nys, altviool

Philippe Thuriot, accordeon

IT TAKES BACH TO TANGO

Muziek liefhebbers en kenners zijn er vaak als de kippen bij om te verkondigen dat Johann Sebastian Bach de grootste componist aller tijden is, dat zijn muziek universeel en tijdloos is. Dergelijke beweringen zijn natuurlijk moeilijk hard te maken, maar als we zien hoe vaak de muziek van Bach anno 2019 nog uitgevoerd wordt, moet er toch iets van aan zijn.

Misschien wel nog belangrijker dan het feit dat de muziek van Bach na drie eeuwen nog altijd gespeeld wordt, is het feit dat die muziek zich ook perfect laat bewerken tot nieuwe uitvoeringsvormen. Sommige stukken van Bach kunnen bijvoorbeeld met minieme aanpassingen gespeeld worden als jazzmuziek. Accordeonist Philippe Thuriot en altviolist Tony Nys kiezen een andere route en verkennen de Argentijnse tango met Bachs partituren onder de arm. Ze spelen ook de muziek van Bach zelf, maar met de combinatie van altviool en accordeon geven ze een heel andere kleur en ervaring aan deze tijdloze muziek.

Wie tango zegt, zegt Astor Piazzolla (1921-1992), en die naam roept meteen klanken van pittige accordeonmuziek op. De expressiviteit van dit instrument leent zich perfect voor de intense en passionele, misschien wel ondeugende ritmes van de Argentijnse liefdesdans. Astor Piazzolla slaagde er in om de karakteristieke elementen van de authentieke tangomuziek te versmelten met een eigen stijl die beïnvloed is door de muziek van zijn eigen tijd. Piazzolla had ook grote bewondering voor de muziek van Bach, al is dat minder rechtstreeks te horen in zijn muziek. In deze stijl die ook wel 'New Tango' wordt genoemd, horen we duidelijke elementen uit de jazzmuziek, die tijdens Piazzolla's jonge leven natuurlijk aan een stevige opmars bezig was. Dat de tango's van Piazzolla veel meer zijn dan dansmuziek blijkt overduidelijk wanneer we luisteren naar *Le Grand Tango*, een concertwerk voor cello en piano dat hij componeerde voor niemand minder dan de beroemde cellist Mstislav Rostropovich. Hoewel het werk al in 1982 gecomponeerd werd, zou Rostropovich het pas in 1990 uitvoeren, maar dan wel in New Orleans, de bakermat van de jazzmuziek. *Le Grand Tango* is inderdaad een grootschalige compositie waarin de meest uiteenlopende emoties aan bod komen. Zachte lyriek wordt afgewisseld met opzweepende dansritmes. De grote poëtische kracht van dit werk komt nog sterker tot uiting wanneer de pianopartij op accordeon wordt gespeeld. Piazzolla kreeg op achtjarige leeftijd een bandoneon (een instrument verwant accordeon) van zijn vader, en de klankkleur van dit instrument zou bepalend blijven voor zijn hele oeuvre.

Igor Stravinsky (1882-1971) is een totaal andere componist dan Astor Piazzolla, met een heel andere muzikale esthetiek. En toch vond ook hij inspiratie in de jazz en de tango. Verschillende titels van Stravinsky verraden de invloed van de jazz en de ragtime, zoals Piano-Rag-Music en Rag-Time. In 1940 componeerde hij zijn eigen Tango. Het werk is modernistischer en in zekere zin wat meer academisch van aard dan de muziek van Piazzolla, maar ook hier vinden we de belangrijkste kenmerken van de tangomuziek terug: meeslepende melodieën en ritmische accenten. Nu eens horen we flarden van een melodie die van Piazzolla zou kunnen zijn, dan weer volgt een echo van Stravinsky's eigen werken zoals Le Sacre du Printemps.

Sofia Goebajdoelina (1931) is een landgenote van Rostropovich en Stravinsky. In haar muziek vinden we maar weinig sporen terug van tango of andere dansvormen, maar haar fascinatie voor Johann Sebastian Bach is wel essentieel. Ze is gefascineerd door de kleur van de klank en gaat in haar muziek telkens op zoek naar intensiteit en de innige versmelting van klanken. In Croce schreef ze oorspronkelijk voor cello en orgel, maar ze maakte zelf een bewerking waarbij het orgel vervangen wordt door een bajan, de Russische variant van de accordeon. Zoals de titel al verraadt, is de hele compositie opgebouwd vanuit de kruisvorm. Goebajdoelina is een erg gelovige componiste. Hoewel haar ouders uitgesproken atheïstische waren, en ze opgroeide onder het Sovjetbewind waar religie eveneens ongewenst was, had ze zelf op 5-jarige leeftijd een persoonlijke religieuze ervaring. Sindsdien vinden we referenties aan het christelijk geloof in veel van haar werken. De kruisvorm van In Croce mag je in dit geval letterlijk nemen. Het orgel (in dit geval de accordeon), begint het werk in het hoogste register, waarna de cello (in dit geval de altviool) vanuit de diepste klanken van het instrument vertrekt. Doorheen de compositie verkent de accordeon ook het lage register, terwijl de altviool gaandeweg hogere sferen opzoekt. Binnen die grote architecturale vorm speelt Goebajdoelina met herkenbare melodische fragmenten en klankkleurexploraties, en laat ze ook ruimte voor vrije interpretaties. Op sommige plaatsen ruilt ze de noten immers in voor vluchtig getrokken lijnen op de partituur die bij benadering weergeven wat de muzikanten mogen spelen. Met deze ruimte voor improvisatie lijkt ze dan toch ergens aansluiting te vinden bij de jazzmuziek, waar het loskomen van de exacte partituur essentieel is.

Klaas Coulembier

PHILIPPE THURIOT

Philippe Thuriot studeerde accordeon aan de kunsthumaniora van Brussel bij Jules Willems. Daarna vervolmaakte hij zich aan de conservatoria van Antwerpen bij Roger Eggermont en in Kopenhagen bij Mogens Ellegaard. Hij won verschillende wedstrijden, onder meer het Duitse accordeonconcours Hugo Herrmann-Wettbewerb en de Tenuto wedstrijd in eigen land.

Thuriot speelt in tal van ensembles en orkesten in binnen- en buitenland waaronder Prometheus, Oxalys, Het Collectief, het VRT-filharmonisch orkest, Ictus en het Ensemble 20.Jahrhundert te Wenen. Hij speelde een opmerkelijke muzikale rol in de producties van het internationale dansgezelschap Les Ballets C de la B van Alain Platel. In 1996 met het stuk La Tristeza Complice (Henry Purcell/Dick Van der Harst) en in 2008 met Pitié (J.S.Bach/Fabrizio Cassol).

In 2014 en 2015 bracht Thuriot de Goldbergvariaties van J.S.Bach samen met Tanztheater Oldenburg en later in Mainz met choreograaf Koen Augustijnen. Hiervoor bewerkte hij de klavecimbel partituur voor accordeon. Hij nam dit werk op voor het label Warner Classics/Klara.

In 2015 was hij de centrale figuur op het festival B-Classics en speelde hij samen met Oxalys, Philip Catherine (jazz) en Dick van der Harst. Verder verleent hij regelmatig zijn medewerking aan muziektheaterprojecten van Walpurgis en van Muziek LOD.

Philippe Thuriot maakt zijn palmares compleet met zijn eigen composities, improvisaties en jazz. Philip Catherine, Aka Moon, Tcha Limberger, Steve Houben, Jacques Piroton, Rony Verbiest, Charles Loos en Uri Caine zijn enkele bekende namen uit de jazzwereld waarmee hij concerten geeft. Hij schreef ook muziek voor de jazzformatie Radio Kuka met de New Yorkse jazzmuzikant Ellery Eskelin.

Hij is docent accordeon aan de School of Arts, Hogeschool Gent.

TONY NYS

Tony Nys begon op vijfjarige leeftijd viool te spelen bij Tomiko Shida. Later studeerde hij aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel bij Clemens Quatacker en Philippe Hirschhorn. Van 1994 tot 1997 was hij primarius van het Fétis-strikkwartet, waarmee hij lessen volgde bij het Alban Berg Quartet, het Borodin Quartet en het Amadeus Quartet.

Momenteel is hij stichtend lid van het Malibran Quartet. Van 1998 tot 2005 was Tony Nys als altviolist verbonden aan het Quatuor Danel, waarmee hij deelnam aan vele festivals, een rijke discografie realiseerde en tal van creaties in binnen- en buitenland verzorgde. Daarnaast musiceerde hij met vooraanstaande artiesten en ensembles als het Borodin Quartet, het Brodsky Quartet, het Petersen Quartet, Vladimir Mendelssohn, Garth Knox, Gérard Caussé, Frank Braley, en hij werkte samen met componisten als Helmut Lachenmann, Wolfgang Rihm en Pascal Dusapin.

Sinds 2005 werkt Tony Nys op freelance basis met tal van gerenommeerde kamermuziekensembles: Prometheus, Ictus, Ensemble Modern, Explorations, Trio Fenix, Tetra Lyre... Hij was eveneens als altviool solo te gast bij het Frankfurt Rundfunkorchester. Van 2007 tot 2018 was Tony Nys solo altviool in het Symfonieorkest van de Munt.

Hij doceert altviool aan het Koninklijk Muziekconservatorium in Brussel en aan de Fontys Hogeschool voor de Kunsten in Tilburg.

KLASSIEK IN GRIMBERGEN VOORJAAR 2019

zo 31/03 | Octopus Koor, Flanders Boys Choir, Barokorkest Le Concert d'Anvers en solisten | Bach / Mattheuspassie | Abdijkerk Grimbergen

vr 26/04 | Trio O³ | Supernova 2018 | Sacristie Abdijkerk Grimbergen

za 11/05 | Patrick Riguelle & Apollo Music Experience | The Juliet Letters | Kerk Beigem

do 16/05 | Bart Jacobs & Friends | Perle dall'Italia | Abdijkerk Grimbergen

zo 26/05 | Kamiel D'Hooghe | Orgelconcert | Abdijkerk Grimbergen

Info en reservatie:

Cc Strombeek,
Gemeenteplein 1, 1853 Grimbergen, (tel) 02 263 03 43,
tickets@ccstrombeek.be | www.ccstrombeek.be